

Τρεις άνδρες πεθαίνουν και εμφανίζονται μπροστά στον Άγιο Πέτρο για την τελική κρίση.

Ο Άγιος πλησιάζει τον πρώτο και του λέει:

Άγιος: Πες τέκνον μου αμάρτησες ποτέ στη ζωή σου;

Μακαρίτης: Όχι Άγιε Πατέρα. Σ' όλη μου τη ζωή υπήρξα ενάρετος.

Άγιος: Τη γυναίκα σου την απάτησες ποτέ;

Μακαρίτης: Όχι Άγιε Πατέρα, τη γυναίκα μου την αγαπούσα πάρα πολύ.

Άγιος: Για θυμήσου ...για θυμήσου.

Μακαρίτης (κλαίγοντας γοερά): Άγιε Πατέρα μου... μία φορά μόνο... σε κάποιο επαγγελματικό ταξίδι που είχα πάει με μία ωραία συνάδελφο...είχαμε μεγάλη επιτυχία...μέσα στη χαρά μας ήπιαμε λίγο παραπάνω για να το γιορτάσουμε...και παρασύρθηκα...αχ πόσο μετανιώ που πρόδωσα τη γλυκιά μου τη γυναικούλα.

Άγιος: Καλά τέκνον μου συγχωρείσαι. Ύπαγε στον Παράδεισο.

Ο Άγιος πλησιάζει το δεύτερο και του λέει:

Άγιος: Εσύ τέκνον μου αμάρτησες ποτέ στη ζωή σου;

Μακαρίτης: Όχι Άγιε Πατέρα. Σ' όλη μου τη ζωή υπήρξα πολύ θεοσεβούμενος.

Άγιος: Τη γυναίκα σου την απάτησες ποτέ;

Μακαρίτης: Όχι Άγιε Πατέρα, η γυναίκα μου κορώνα στο κεφάλι μου.

Άγιος: Για θυμήσου ... για θυμήσου.

Μακαρίτης (ξεσπώντας σε λυγμούς): Άγιε μου... μία και μοναδική φορά... ξέρεις είχα μαγαζί με γυναικεία εσώρουχα... κάποια πελάτισσα με παρακάλεσε να της πω τη γνώμη μου για το τί της ταίριαζε...ήταν πολύ όμορφη... εκεί που τα δοκίμαζε μου έλεγε πώς σου φαίνεται αυτό πώς φαίνεται το άλλο...ήμασταν μόνοι... και τελικά δεν άντεξα...αχ πόσες τύψεις έχω που πάτησα το στεφάνι μου.

Άγιος: Εντάξει τέκνον μου, συγχωρεμένος. Πήγαινε και εσύ στον Παράδεισο.

Πλησιάζει και ο τρίτος.

Άγιος: Εσύ τέκνον μου αμάρτησες ποτέ στη ζωή σου;

Μακαρίτης: Όχι Άγιε Πατέρα. Ήμουν υπόδειγμα ηθικής.

Άγιος: Τη γυναίκα σου την απάτησες ποτέ;

Μακαρίτης: Όχι Άγιε Πατέρα, ήμουν πάντα πιστός στους όρκους που έδωσα στον γάμο μου.

Άγιος: Είσαι σίγουρος;

Μακαρίτης: Απολύτως Άγιέ μου. Μία φορά μάλιστα μια όμορφη γειτόνισσα που είχε νοικιάσει το διπλανό διαμέρισμα, μου χτύπησε το κουδούνι να ζητήσει λίγο καφέ. Φορούσε ένα διάφανο νυχτικό και πάνω που της έδωσα τον καφέ μου είπε πόσο μόνη ένοιωθε και με παρακάλεσε να την πάρω στην αγκαλιά μου. Όμως εγώ - βράχος ηθικής - της είπα ότι τιμώ το στεφάνι μου και την έδωξα κακήν κακώς.

Άγιος: Βεελζεβούλ!!! Πήγαινε τον στην κόλαση... στα καζάνια.

Μακαρίτης (φωνάζοντας διαμαρτυρόμενος): Δεν είναι δυνατόν να με στείλετε στην κόλαση. Εγώ δεν αμάρτησα και δεν απάτησα τη γυναίκα μου. Οι άλλοι δύο γιατί πήγαν στον παράδεισο;
Άγιος: Άκου τέκνον μου, εμείς εδώ συγχωρούμε αμαρτίες και όχι μ@λ@κίες.

Διαβάστε περισσότερα: http://clopypandpaste.blogspot.gr/2012/03/blog-post_7148.html#ixzz2L0a1Z6oO

δεν πειράζει... θα βάφεται

Στην αρχή ο Θεός έφτιαξε τη γη και είπε... ωραία είναι

Μετά έφτιαξε τη μέρα και είπε... ωραία είναι

Μετά έφτιαξε το ζωικό βασίλειο και είπε... ωραίο είναι

Μετά έπλασε τον Άνδρα και είπε... ωραίος είναι

Μετά έπλασε την Γυναίκα και είπε... δεν πειράζει... θα βάφεται

Θα μπορούσε να είναι χειρότερα

Ο Μήτσος εκνεύριζε συνέχεια τους φίλους του με την άπειρη αισιοδοξία του. Όσο άσχημη και αν ήταν η κατάσταση, πάντα θα έλεγε "Ε, λοιπόν, θα μπορούσε να είναι χειρότερα".

Για να του δώσουν να καταλάβει ότι είναι ενοχλητικό, οι φίλοι του αποφάσισαν να επινοήσουν μια κατάσταση τόσο μαύρη, τόσο καταθλιπτική, στην οποία ούτε ο Μήτσος θα έβρισκε ελπίδα.

Τον πλησιάζουν ένα βράδυ στο μπαρ, και ένας από αυτούς του λέει:

- "Μήτσο! Άκουσες τι συνέβη στον Γιώργο; Όταν γύρισε χθες το βράδυ σπίτι του, βρήκε τη γυναίκα του στο κρεβάτι με άλλον άντρα, τους πυροβόλησε και τους δύο, και μετά αυτοκτόνησε!"

- "Πολύ άσχημο", είπε ο Μήτσος, "αλλά θα μπορούσε να είναι χειρότερα..."
- "Μα πώς;!" αναρωτήθηκε ο εκνευρισμένος φίλος του. "Πώς θα μπορούσε να είναι χειρότερα;;;"
- "Αν είχε γίνει προχτές", απάντησε ο Μήτσος, "θα ήμουν νεκρός τώρα..."